

V pátek 16. 11. 2018 proběhl další turnaj v Bowlingu – tentokrát v Blansku:

Turnaj se konal tentokrát v Blansku, jako součást víkendové rekreace s návštěvou Punkevní jeskyně s projíždkou na lodičkách, muzea Vl. Menšíka v Ivančicích a rozhledny tamtéž a se školením. Tuto akci jsme našim členům a ostatním zájemcům nabídli za skvělou cenu, kterou sami, bez skupinové slevy, nikdy nemohou docílit... Upoutávka byla i v minulém čísle Motoláčku na předposlední straně.

Jak bývá našim zvykem, všichni zúčastnění tak měli zdarma jak účast, tak nápoj ke hře a každý obdržel diplom. Ti nejlepší pak opět cenné medaile a vítěz i pohár. Hodnotil se opět výkon nejlepšího muže, ženy, zlatý, stříbrný, bronzový a bramborový tým a turnaj jednotlivců, z kterého vše vlastně pramení. Na rozdíl od Prahy jsme zde zaznamenali situaci, že někteří nastoupivší nedohráli a nemohli být tedy hodnoceni. Noční doba se neukazuje jako vhodná, už z důvodu ranních výjezdů řidičů a řidiček a je to pro nás poučení, že turnaj musí být zásadně konaný jen přes den a nejlépe jen jako samostatná akce.

Výroba originálních diplomů a medailí si vyžádala dost času a práce. Jde o originální ruční práci, včetně zakomponovaného, numismatiky cenného středu. Hodnota jedné medaile je podle hodnoty a umístění mezi 50-150,-Kč. Celkově hodnota všech, pak dělá cca 2 tisíce (a nezapočítáváje v tom práci).

Turnaj začal v půl osmé večer a trval skoro do deseti hodin. Soutěž probíhal bez technických problémů. Úvodní možnost rozehrát se, sice hrálo do not místním, ale této výhody nakonec nedokázali využít a Praha tak čelní místo z jara udržela. Soutěž byl dramatický a některé výsledky byly nakonec velmi těsné, o suverénním vítězi však nebylo už od desátého hodu žádných pochyb. O třetím místě týmů rozhodl jen jediný bod a o 9 a 10 místě jednotlivců dokonce jen lepší první kolo. Všem co hráli, samozřejmě srdečně blahopřejeme.

Soutěž o nejlepší ženu vyhrála Hana Zabloudilová o 37 bodů nad Magdou Doležalovou a o 55 bodů nad Jitkou Winklerovou. **Soutěž o nejlepšího muže** vyhrál Zdeněk Reich o „délku dráhy“ celých 124 bodů rozdílu(!) nad Petrem Pliskou a o 138 bodů rozdílu nad Lukášem Součkem. Jeho celkových 354 bodů je prostě fantastických, na úrovni profi hráčů, a asi už jen těžko překonatelných...

Soutěž týmů dopadl opět lépe pro Čechy, ve složení Reich, Rychtář, Švejdar, Douša získali zlato. Ale Moravané

ve složení Pliska, Zabloudilová, Souček, Nutil podlehl Čechům jen o pouhých 71 bodů (tj, o necelou 1 kuželku na osobu a hod) a jsou „stříbrní“. Bronz mají také Moravané ve složení Pončík, Doležalová, Winklerová a bramboru pak Češi: Holler, Zabloudil, Havránek, Zralíková. A konečně soubor jednotlivců byl mezi 3. -6. a 7. -13. místem napínavý do posledního hodu celého turnaje, viz výsledky v tabulce. Nevyrovnané výkony na lepší místa nestačily...

Výsledky turnaje týmů:

1.	Tým Prahy -A-	Reich, Rychtář, Švejdar, Douša	948	bodů
2.	Tým Moravy -A-	Pliska, Zabloudilová, Souček, Nutil,	877	bodů
3.	Tým Moravy -B-	Pončík, Doležalová, Winklerová,	525	bodů
4.	Tým Prahy -B-	Holler, Zabloudil, Havránek, Zralíková	524	bodů

Výsledky turnaje jednotlivců:

1.	Reich Zdeněk	354 bodů	192+162
2.	Pliska Petr	230 bodů	129+101
3.	Zabloudilová Hana	218 bodů	80+138
4.	Souček Lukáš	216 bodů	123+93
5.	Nutil Tomáš	213 bodů	108+105
6.	Rychtář Václav	211 bodů	103+108
7.	Švejdar Antonín	195 bodů	96+99
8.	Douša Jaroslav	188 bodů	98+90
9.	Pončík Radek	181 bodů	88+93
10.	Doležalová Magda	181 bodů	86+95
11.	Holler Petr	175 bodů	84+91
12.	Zabloudil Jiří	174 bodů	77+97
13.	Winklerová Jitka	163 bodů	88+75
14.	Havránek Jan	139 bodů	74+65
15.	Zralíková Marie	136 bodů	63+73
16.	Dvořák Petr	124 bodů	53+71

Nejlepší muž turnaje:

Reich Zdeněk 354 bodů

Nejlepší žena turnaje:

Zabloudilová Hana 218 bodů

nehodnoceni- nedohráli-byli hlášeni ale nehráli- nedorazili, nechtěli hrát, párkrát si hodili, atp.: Válek, Suchá, Franc, Stejskal, Nečasová, Kotasová, Rejhovi a Duffkovi

Další info víkendové rekreace.... Druhý den, po snídani, jsme se vydali

smluvním autobusem na prohlídku Punkevní jeskyně s plavbou na lodičkách. Vzhledem k tomu, že lístky na lodičky (byť jsme měli rezervaci) se kupují cca hodinu dopředu, obětoval se vedoucí zájezdu (já) mrznout u pokladny a ostatní vyslal autobusem ještě prohlédnout si propast Macochu z výšky. Zpět pak všichni přijeli jen tak tak... Dvě minuty před odjezdem

posledního spoje vláčkem k jeskyni. Prohlídka v jeskyni s plavbou na lodičkách poté trvala asi hodinu a byla bezesporu výrazným zážitkem. Pro některé i cesta pěšky dolů. Jen se divíme, že návštěvníky nevybavují helmou, protože plavba po říčce pod převisy skal si mnohdy koleduje o uražení si hlavy a cestující musí být neustále ve střehu... Zřejmě to budou řešit, až se jim tam stane malér, tak jako všude jinde a

vše nebezpečné (jako například to couvání autobusu plného lidí na autobusovém nádraží v Blansku, bez zajištění poučenou osobou). K prohlídce jeskyně patří i pohled ze dna Macochy nahoru, takže účastníci mohli vidět propast z obou jejích konců. Jediné co nešlo stihnout, by byla jízda lanovkou, snad někdy jindy. Po prohlídce

jeskyní jsme se vrátili na velice chutný oběd (každé jídlo tu bylo skvělé, voňavé, chutné. Domácí polévku jsem si dokonce dvakrát přidal...). Poté jsme zamířili do Ivančic na náměstí, kde se nalézá Muzeum Vladimíra Menšíka. Není nijak rozlehlé, ale na vzpomínku a k dobré náladě to stačí. Pak jsme popojeli na místní rozhlednu Réna, odkud je pěkný

pohled na okolí Ivančic. Pod kopcem stál i stylový hostinec, který nešlo minout, takže kdo šel, nelitoval. Kdo nešel (do kopce...), mrmlal, že se pak dlouho nevracíme... Po setmění jsme vyrazili do hotelu na večeři (opět super) a po ní bylo posezení u vína (červené a bílé) i s produkcí polohluchých hudebníků (tedy z mého pohledu, nemám rád, když něco řve tak, že se neslyším se sousedem u stolu). A slyšet jsme se museli, neboť večer byl i pracovní, kdy nám naše

přítomná právnička udílela rady v různých kauzách, pracovně i trestně právních. Po desáté, večer u vína skončil a tak někteří vyrazili brázdit noční Blansko, kde dále konzumovali, co se dalo... Každý jsme hold nějací... V neděli ráno, po snídani, proběhlo školení od paní právničky, které bylo velice zajímavé, s interaktivním zaměřením a s rozborem konkrétních případů, se kterými se při své práci setkáváme.

Pak jsme vyklidili pokoje, které mimochodem byly velice útulné, tak jako celý hotel (včetně výtahu – ne každý hotel ho má...) a odebrali se na blízké nádraží, odkud nás rychlík

dovezl přes Hlavní až na nádraží Smíchovské. –JZ–

